

Cuprins

Nota autorului	11
Prolog: Geneza	13
Capitolul 1. Începutul veșnic	15
Capitolul 2. Civilizația apărută brusc	29
Capitolul 3. Zeii din Cer și de pe Pământ	79
Capitolul 4. Sumer: Ținutul zeilor	123
Capitolul 5. Nefilimii: Oamenii cu rachete care scoteau foc	173
Capitolul 6. A Douăsprezecea Planetă	227
Capitolul 7. „Epopoea Creației”	267
Capitolul 8. Împărăția Cerurilor	307
Capitolul 9. Aterizarea pe Pământ	335
Capitolul 10. Orașele zeilor	367
Capitolul 11. Revolta Anunnakilor	403
Capitolul 12. Crearea Omului	435
Capitolul 13. Sfârșitul pământenilor	469
Capitolul 14. Când zeii au plecat de pe Pământ	501
Capitolul 15. Regatul de pe Pământ	533
Bibliografie	547
Index	553

Nota autorului

Sursa principală folosită pentru versetele biblice citate în volumul *A Douăsprezecea Planetă* este Noul Testament în varianta originală în limba ebraică. Trebuie avut în vedere faptul că toate traduceriile consultate, dintre care cele esențiale sunt menționate la sfârșitul cărții, sunt doar traduceri sau interpretări. Pentru concluzia finală contează ceea ce spune originalul în limba ebraică.

În versiunea finală citată în *A Douăsprezecea Planetă*, am comparat traduceriile disponibile între ele și apoi cu textul original și textele/poveștile sumeriene și akkadiene asemănătoare, pentru a obține ceea ce eu consider că este cea mai fidelă variantă.

Traducerea textelor sumeriene, asiriene, babiloniene și hitite i-a preocupat pe foarte mulți cercetători, timp de mai bine de un secol. Descifrarea scrisului și a limbii a fost urmată de transcriere, transliterare și, în cele din urmă, de traducere. În multe cazuri, am putut să aleg între diferite traduceri și interpretări doar prin verificarea celor mai vechi transcrieri și transliterări. În alte cazuri, cercetările făcute de specialiști contemporani au făcut posibilă o mai bună înțelegere a versiunilor mai vechi.

Lista surselor pentru textele din Orientul Apropiat de la sfârșitul acestei cărți conține atât versiunile mai vechi, cât și versiunile mai noi și este urmată de o listă a publicațiilor științifice, în care am găsit informații valoroase pentru înțelegerea acestor texte.

Z. Sitchin

Prolog: Geneza

În aceste vremuri, în care astronauții au ajuns pe Lună și navele spațiale fără pilot explorează alte planete, nu mai este imposibil de crezut că o civilizație de pe altă planetă, mult mai avansată ca a noastră, a fost capabilă să-și trimită astronauții pe Pământ, la un moment dat, în trecut. Într-adevăr, mai mulți autori cunoscuți au făcut speculații, conform cărora artefacte antice, precum piramidele și sculpturile gigantice în piatră, ar fi fost realizate de o civilizație avansată, de pe o altă planetă.

Cu toate acestea, există o oarecare neîncredere în aceste speculații fascinante. Până și popoarele antice credeau că niște ființe superioare „din ceruri” – zeii antici – au venit pe Pământ. Niciun autor cunoscut nu oferă însă *răspunsuri*, cu privire la acest subiect. Dacă, într-adevăr, astfel de ființe au venit pe Pământ, atunci, *când* au venit, *cum* au venit, *de unde* au venit și ce au făcut în timpul șederii lor aici?

Ceea ce ne propunem este să oferim răspunsuri la aceste întrebări. Folosindu-ne de Vechiul Testament ca de o ancoră și prezentând drept dovezi nimic altceva decât textele, desenele și artefactele lăsate de vechile popoare din Orientul Apropiat, vom aborda mai departe întrebările interesante și ipotezele provocatoare. Vom demonstra că Pământul a fost, într-adevăr, vizitat în trecut de astronauți de pe o altă planetă.

Vom identifica planeta de pe care au venit astronauții.

Vom descifra o cosmologie complexă antică, ce explică mai bine decât știința din ziua de azi cum au luat ființă Pământul și alte părți ale Sistemului solar.

Vom prezenta rapoarte antice simple, despre o coliziune a astrelor, în urma căreia o planetă a fost atrasă pe orbita Soarelui, și vom arăta că toate religiile antice se bazează pe cunoașterea și pe venerarea acestui al doispzecelea membru al sistemului nostru solar.

Vom demonstra că această a Douăsprezecea Planetă a fost planeta-mamă a vizitatorilor antici care au venit pe Pământ. Vom supune atenției texte și hărți cerești, în care sunt prezentate zboruri spațiale către Pământ și vom stabili când și de ce au venit pe Pământ.

Vă vom descrie acele ființe, cum arătau, cum se îmbrăcau și ce mâncau, vom arunca o privire la navele și la armele lor, vom urmări activitatea lor pe Pământ, vom afla ce iubeau și ce urau, ce realizări și ce conflicte aveau. Vă vom devălui secretul „imortalității” lor.

Vom urmări evenimentele dramatice care au dus la „Crearea” Omului și vă vom arăta metodele avansate prin care a fost realizat acest lucru. Vom urmări apoi relația complicată dintre Om și zetațile sale și vom face lumină în privința adevăratei semnificații a evenimentelor, despre care se vorbește în povestirile despre Grădina Edenului, Turnul Babel, Potop, evoluția civilizației, cele trei ramuri ale omenirii. Vă vom arăta cum Omul, înzestrat biologic și fizic de către creatorii lui, a sfârșit prin a-și goni zeii de pe Pământ.

Vă vom demonstra că Omul nu este singur și că generațiile viitoare se vor mai întâlni cu reprezentanții Împărăției cerești.

Capitolul 1

Începutul veșnic

Dintre toate dovezile pe care le-am adunat pentru a ne susține teoria, Omul este cel cu care vom începe. În multe privințe, omul modern, *Homo sapiens*, este un străin pe această planetă. De când Charles Darwin i-a șocat pe oamenii de știință și pe teologii din vremea sa cu teoria lui, s-a urmărit evoluția de la om și primate, mamifere, vertebrate și, înapoi, în timp, până la forme de viață din ce în ce mai elementare până în momentul, cu câteva milioane de ani în urmă, când se presupune că a apărut viața pe Pământ.

Ajungând însă la aceste origini și începând să studieze probabilitatea existenței vieții în altă parte în sistemul nostru solar și dincolo de el, oamenii de știință au început să aibă îndoieli, în ceea ce privește viața pe Pământ: cumva, nu era de pe planeta noastră. Dacă a apărut printr-o succesiune de reacții chimice spontane, de ce viața de pe Pământ are doar o singură sursă, și nu o multitudine de surse aleatorii? De ce toată materia vie de pe Pământ conține foarte puține elemente chimice care se găsesc din abundență pe Pământ și foarte multe elemente chimice care sunt rare pe planeta noastră?

Să fi fost oare viața importată pe Pământ din altă parte?

Poziția omului în lanțul evolutiv a complicat lucrurile. Descoperind craniile și fragmente de oase, ici-colo, oamenii

de știință au crezut la început că omul a apărut în Asia, în urmă cu aproximativ 500.000 de ani. Pe măsură ce au fost descoperite fosile din ce în ce mai vechi, a devenit evident că evoluția a fost mult mai lentă. În prezent, se consideră că strămoșii omului au trăit în urmă cu 25 de milioane de ani. Descoperirile făcute în estul Africii au scos la iveală faptul că a avut loc o tranziție la maimuțele cu caracteristici umanoide, în urmă cu aproximativ 14 milioane de ani. Abia 11 milioane de ani mai târziu, a apărut primul om-maimuță, demn de clasificarea *Homo*.

Prima ființă considerată a fi într-adevăr antropoid, „Advanced Australopithecus”, a trăit în aceleași zone ale Africii. În urmă cu aproximativ două milioane de ani. A mai trecut un milion de ani până să apară *Homo erectus*. În cele din urmă, după încă 900.000 de ani a apărut primul om primitiv, numit Omul de Neanderthal, după locul în care au fost descoperite rămășițele sale pentru prima dată.

În pofida faptului că au trecut două milioane de ani între Advanced Australopithecus și Omul din Neanderthal, uneltele acestor două specii, pietrele ascuțite, erau în principiu asemănătoare, iar cele două specii (așa cum se presupune că arătau) erau greu de distins. (Fig. 1)

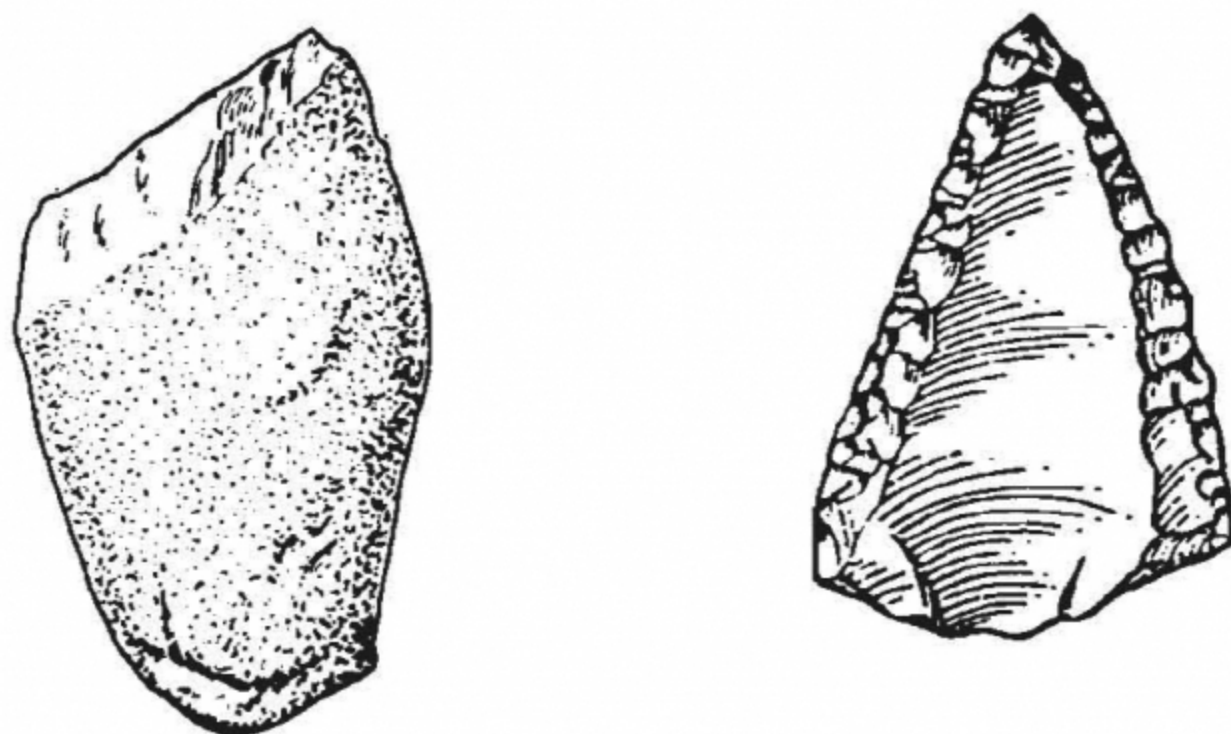

Fig. 1